

A bírálóbizottság értékelése

A jelölt az értekezésben az elmúlt mintegy két évtizedben végzett hemoreológiai és klinikai angiológiai vizsgálatainak eredményét összegzi. A perifériás érbetegség különböző, de döntően népbetegséget jelentő betegségformáiban, mint atherosclerosis, stroke és diabetes mellitus, hazánkban részben új vizsgalati módszereket alkalmazva világította meg a perifériás érbetegség klinikai, gyógyszeres és fizikális kezelését. A jelölt eredményei hitelesek, a fontosabb eredményeket nemzetközi szaklapokban közölte. A jelölt munkássága ráirányította a figyelmet arra, hogy az alsó végtagi verőérbetegségek felismerésében a funkcionális vizsgálatokat, a transzkután parciális szöveti oxigéntenzió vizsgálatát és megadott esetekben a lábujj-kar index meghatározását - a jelenlegi helyzethez viszonyítva - szélesebb körben lenne célszerű alkalmazni.

Az értekezésében szereplő adatok közül a Bizottság az alábbi megállapításokat fogadja el fontos, új tudományos eredménynek:

1. Raynaud-jelenségben szenvedő felnőtt betegek hemoreológiai vizsgálata a vörösvérsejt-aggregáció és -deformabilitás kedvezőtlen alakulására utal, ami a hidegagglutininek és krioglobulinok magas előfordulási arányával együtt azt jelzi, hogy a Raynaud jelenség nem pusztán vazospasztikus kórképnek, hanem összetett lokális keringési rendellenességnek tartható. A hemoreológiai tényezők hozzájárulhatnak a roham kialakulásához és lassúbb oldódásához.
2. Diabéteszes betegek körében a transzkután parciális szöveti oxigéntenzió mérése alkalmas a perifériás verőérbetegség, súlyos végtagi iszkémia, vulnérábilis végtag felismerésére olyan esetekben is, amikor a hagyományos boka-kar index normális értéket mutat.
3. A járateszt utáni lábujj-kar index meghatározása jól használható, az alkalmazott diagnosztikus tesztek közül a legérzékenyebb funkcionális angiológiai módszer az alsó végtag keringési zavarának kimutatására.